

Antidogma - Vége az egypólusú világrendnek?

2013 június 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Változnak a globális er?viszonyok. Visszatérés a hidegháborúhoz. Stratégiai kihívások az USA egyeduralmával szemben.

2010 óta egyre gyakrabban foglalkoztatja a nyugati médiát ez a tematika, nyilvánvalóan az „arab tavasz” forradalmi hulláma, Izrael egyre er?szakosabb kolonizációs politikája, Irán folyamatos fenyegetettsége, Oroszország katonai feltámadása és mindenekel?tt Kína látványos nemzetközi térfoglalása kapcsán. A világ még többé-kevésbé elhitte a NATO keresztes hadjáratainak megalapozottságát anélkül, hogy kérdésessé tette volna Irak 2006-os megszállásnak következményeit.

Hat évvel Szaddám Huszein felakasztása és három évvel a kétpólusú világrend visszatérésére utaló el?jelek sokasodása után azonban megfigyelhet?, hogy az USA – folyamatos retorikai kardcsörtetése ellenére – lényegében masszív geostratégiai visszavonulásra kényszerül szinte minden fronton.

Valószín?leg Kína egyre markánsabb afrikai és latin-amerikai jelenléte is bosszantja a dekadens birodalmat, mindenekel?tt mégis a Távol-Keleten növekszik a feszültség köztük, ahol a kínaiak er?söd? nagyhatalmi ambíciói nemcsak az Egyesült Államok regionális vazallusait, Japánt, Dél-Koreát, Tajvant és a Fülöp-szigeteket aggasztják, hanem az általa egykor katonai gyakorlóterepnek használt, lebombázott, felégetett és megtizedelt kommunista Vietnamot is, amellyel nemrég közös haditengerészeti gyakorlatot is tartott. Ugyanakkor nagyon úgy t?nik, hogy a közel-keleti darázsfészekb?l kivonulni készül, mégpedig két alapvet? okból és egy feltétellel.

Egyrészt a technikai haladás mára fölöslegessé tette azokat az alibiket, amelyekre az amerikaiak véres agressziói igazolásához hivatkoztak a nemzetközi közvélemény el?tt. Miután megtanulták hatékonyan kitermelni rendkívül jelent?s palagáz-készletüket, majdnem véglegesen függetlenítve magukat az aktuális geostratégiai kontextustól, többé már nem kell szürrealista ürügyekre hivatkozniuk, mint Irak vagy Líbia megszállása esetében, nem is

beszélve Szíriáról, amely utolsó bástyaként áll az orosz, illetve izraeli érdekek keresztez?désében.

Másrészt az amerikai hadjáratok túl sokba kerülnek. Hiába pörög a bankóprés teljes fordulatszámon, Izrael sokkal többe kerül, mint amennyit hoz, még ha az amerikai elit és f?leg a neokonzervatív frakció mindeddig töretlenül magáénak is vallotta a cionista ideológiát.

Az a tény, hogy a szíriai forgatókönyv kezd leblokkolni, egyáltalán nem meglep?, mivel az elemi dominóhatás miatt valójában Iránt állítja csatasorba a zsidó állam ellen, márpedig az USA nagyon is tisztában van vele, hogy Teheránra támadni nem ugyanaz, mint a környezete által elárult és a francia Idegenlégió által üldözött Kadhafit likvidálni.

Látván, hogy akárcsak korábban Líbiában, az Aszad-rezsim elleni felkelésben is fundamentalista iszlamisták játsszák a f?szerepet, az amerikaiak legszívesebben már visszakényszerítenék a szellemet a palackba, tehát egyáltalán nincs ellenükre, hogy Oroszország aktivizálja magát a szíriai rendezési folyamatban.

Úgy hírlik, Obama és Putyin között a közeljöv?ben megállapodás jöhet létre a közel-keleti orosz jelenlét er?södésér?l, és az iráni–izraeli feszültség kordában tartásáról.

Ezt a hipotézist látszik alátámasztani az amerikai kormány átszervezése is. A külügyminiszteri poszton a héjának számító Clintonnét felváltó John Kerryr?l köztudott, hogy el?ször is jó barátja Bassár el-Aszadnak, másodszor határozottan támogatja a Kreml bevonását a szíriai kérdés végleges megoldásába.

A hadügyi tárca élére került Chuck Hagel ugyan republikánus, ennek ellenére elkötelezett híve a kétpólusú világrendnek, amelyben a második világháborút követ?en kialakult globális egyensúly egyedüli garanciáját látja. Ezzel az álláspontjával persze igencsak egyedül érezhette magát a neokonok uralta saját táborában, így az sem keltett túlzott meglepetést, hogy kinevezése ellen hisztérikus kampányt folytattak a keresztény cionista jobboldal hangadói, az „Israel-firsterek”, akik számára a szentföldi latorállam jóléte és biztonsága minden más szempontot megel?z. John Brennan személye ugyancsak sokatmondó. A CIA új f?nöke ugyanis majdnem nyíltan azzal vádolta az USA-t, hogy saját hasznára feltalálta a dzsihádizmus id?zített bombáját, és ezt a vádat nyilván nem az öncélú bírálat motiválta, tehát a jöv?ben automatikusan hatással lehet a Szaúd-Arábiával fenntartott különleges kapcsolatok alakulására is.

Mostanra teljesen egyértelm? módon a kínai nyomulás feltartóztatása vált az amerikaiak geostratégiai prioritásává, ami implicite azt jelenti, hogy mindenképpen el kell tántorítaniuk Oroszországot „gondviselésszer?” kínai szövetségesét?l.

Ez az elengedhetetlen feltétele annak, hogy az Egyesült Államok maga mögött hagyja a közel-keleti szenvedélyeket, amelyek felszításához pedig maga is nagyban hozzájárult. Noha a nyugati médiumok pellengérre állították, Brüsszel pedig keményen bírálta, Oroszország csökönyösen a saját feje után ment, és 2006 óta ultramodern fegyverzettel látta el Szíriát. Utólag azzal vádolták ugyan, hogy egy diktatórikus rezsimet fegyverzett fel, valójában azonban Bassár el-Aszad választások révén er?sítette meg hatalmát, és mindmáig élvezi honfitársai többségének támogatását. Azt is felrótták az oroszoknak, hogy 2011-ben megsértették az EU által elrendelt fegyverszállítási tilalmat, miközben éppen az EU az, amely megsérti saját döntését, felfegyverezve a szíriai ellenzéket, vagyis szíriai állampolgárok és külföldi dzsihádisták szedett-vedett koalícióját a szíriaiak többsége ellenében.

Végül is mit látunk? A Kremlnek igaza volt, amikor nem engedett, mert így egyrészt az USA-t arra késztette, hogy számot vessen a szíriai kudarccal, másrészt Izraelt is megkímélte egy esetleges iráni reváns katasztrofális következményeit?l. Ebben tehát akaratlanul USrael ügyét szolgálta. Noha az amerikaiak ezúttal megúszták szárazon, semmiképpen sem lenne érdemes nagy tétben fogadni a b?rükre arra az esetre, ha netán a kínaiaknak akarnának keresztbe tenni.

Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló